

sprendimą šio teismo nagrinėjamoje byloje tarp Österreichischer Gewerkschaftsbund, Gewerkschaft der Privatangestellten ir Wirtschaftskammer Österreich dėl EB sutarties 141 straipsnio ir 1975 m. birželio 10 d. Tarybos direktyvos 75/117/EEB dėl valstybių narių įstatymų, skirtų vienodo vyrų ir moterų darbo užmokesčio principo taikymui, suderinimo (OL L 45, p. 19) išaiškinimo Teisingumo Teismas (didžioji kolegija), susidedantis iš V. Skouris, pirmininko, P. Jann, kolegijų pirmininkų C.W.A. Timmermans, J.N. Cunha Rodrigues ir A. Rosas, teisėjų J.-P. Puissechet (pranešėjas), R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr ir R. Silva de Lapuerta, generalinė advokatė: J. Kokott, sekretorius: sekretoriaus padėjėjas H. von Holstein, 2004 m. birželio 8 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinė dalis yra tokia:

- 1) Nauda, kurią karinę tarnybą, arba ją pakeičiančią privalomą civilinę tarnybą, kuri gali būti pratęsiama, atliekantys asmenys gauna dėl to, kad į šios tarnybos trukmę yra atsižvelgiama skaičiuojant jų išeitinę išmoką, kurią jie gali vėliau gauti, turi būti laikoma jų užmokesčio dalimi EB sutarties 141 straipsnio prasme.
- 2) EB sutarties 141 straipsniui ir 1975 m. vasario 10 d. Tarybos direktyvai 75/117/EEB dėl valstybių narių įstatymų, skirtų vienodo vyrų ir moterų darbo užmokesčio principo taikymui, suderinimo neprieštarauja tai, kad skaičiuojant išeitinę išmoką atsižvelgiama į karinės tarnybos arba jai analogiškos civilinės tarnybos, kurią daugiausia atlieka vyrai, trukmę, nors neatsižvelgiama į vaiko priežiūros atostogas, kuriomis daugiausia naudojami moterys.

(¹) OL C 202, 2002 8 24.

TEISINGUMO TEISMO

(trečioji kolegija)

SPRENDIMAS

2004 m. birželio 10 d.

Byloje C-333/03 Europos Bendrijų Komisija prieš Liuksemburgo Didžiąją Kunigaikštystę (¹)

(Valstybės įsipareigojimų nevykdymas — Direktyvos 98/50/EB neperkėlimas — Įmonės perdavimas — Darbuotojų teisių apsauga)

(2004/C 190/05)

(Bylos kalba: prancūzų)

(Darbinis vertimas: galutinis vertimas bus paskelbtas „Teisingumo Teismo praktikos rinkinyje“)

Byloje C-333/03 Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama M.-J. Jonczy, prieš Liuksemburgo Didžiąją Kunigaikštystę, atstovau-

jama S. Schreiner, dėl pripažinimo, kad Liuksemburgo Didžioji Kunigaikštystė, nepriėmusi įstatymų ir kitų teisės aktų, būtinų, kad būtų laikomasi 1998 m. birželio 29 d. direktyvos Nr. 98/50/EB, iš dalies pakeičiančios Direktyvą Nr. 77/187/EEB dėl valstybių narių įstatymų, skirtų darbuotojų teisių apsaugai įmonių, verslo ar verslo dalių perdavimo atveju, suderinimo (OL 1998 L 201, p. 88), arba, bet kuriuo atveju, nepranešusi apie minėtas nuostatas Komisijai, neįvykdė savo įsipareigojimų pagal šią direktyvą, Teisingumo teismas (trečioji kolegija), susidedantis iš trečiosios kolegijos pirmininko A. Rosas, teisėjų R. Schintgen ir N. Colneric (pranešėja), generalinis advokatas: L. A. Geelhoed, sekretorius: R. Grass, 2004 m. birželio 10 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

- 1) Nepriimdama įstatymų ir kitų teisės aktų, būtinų, kad būtų laikomasi 1998 m. birželio 29 d. Tarybos direktyvos Nr. 98/50/EB, iš dalies pakeičiančios Direktyvą Nr. 77/187/EEB dėl valstybių narių įstatymų, skirtų darbuotojų teisių apsaugai įmonių, verslo ar verslo dalių perdavimo atveju, suderinimo, Liuksemburgo Didžioji Kunigaikštystė neįvykdė savo įsipareigojimų pagal šią direktyvą.
- 2) priteisti iš Liuksemburgo Didžiosios Kunigaikštystės bylinėjimosi išlaidas.

(¹) OL C 213, 2003 9 6.

Europos Bendrijų Komisijos 2004 m. kovo 23 d. pareikštas ieškinys Danijos Karalystei

(Byla C-150/04)

(2004/C 190/06)

2004 m. kovo 23 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos R. Lyal ir S. Tams, nurodžiusios adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Danijos Karalystei.

Europos Bendrijų Komisija Teisingumo Teismo prašo:

- 1) pripažinti, kad Danijos Karalystė, priimdama ir palikdama galioti teisės aktus, susijusius su gyvybės draudimo ir pensijų sistema, pagal kuriuos mokesčių išskaitymas ir atleidimas nuo mokesčių (Pensionsbeskatningsloven įstatymo 18 ir 19 straipsniai) taikomas tik tų įmokų atžvilgiu, kurios yra mokamos pagal sutartis, sudarytas su Danijoje įsisteigusiomis pensijų institucijomis, kai tuo tarpu tokia mokesčio lengvata netaikoma įmokoms, mokamoms pagal sutartis, sudarytas su kitose valstybėse narėse įsisteigusiomis pensijų institucijomis (53A ir 53B straipsniai), neįvykdė savo įsipareigojimų pagal ES sutarties 39, 43, 49 ir 56 straipsnius;

2) priteisti iš Danijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Danijos teisės aktai dėl *inter alia* mokesčių išskaitymų iš įmokų į gyvybės draudimo ir pensijų draudimo sistemas, prieštarauja EB sutarties 57 straipsnio nuostatomis, reglamentuojančioms laisvę teikti paslaugas, laisvą darbuotojų judėjimą, įsisteigimo laisvę bei laisvą kapitalo judėjimą ir todėl negali būti pateisiami viršesniu viešuoju interesu, kaip numato Teisingumo Teismo praktika.

Laisvė teikti paslaugas (EB sutarties 49 straipsnis)

Neleidžiant išskaityti mokesčių ir neatleidžiant nuo mokesčių už įmokas, sumokėtas už užsienyje veikiančių pensijų draudimo sistemas, sukuria tokią situaciją, kai Danijoje gyvenantys apdrausti asmenys negali dalyvauti pensijų draudimo sistemose kitose pensijų institucijose, įsisteigusiose ne Danijoje. Užsienio pensijų institucijos de facto netenka galimybės siūlyti savo paslaugas Danijos rinkoje. Todėl įsisteigimo Danijoje reikalavimas sudaro laisvės teikti paslaugas ne iš kitos nei Danija valstybės narės, apribojimą.

Laisvas darbuotojų judėjimas ir įsisteigimo laisvė (EB sutarties 39 ir 43 straipsniai)

Danijos teisės normos, neleidžiančios daryti išskaitymo, kai įmokos yra mokamos už užsienio pensijų draudimo sistemas, iš esmės pažeidžia darbuotojų migrantų ir savarankiškai dirbančių asmenų, atvykstančių iš kitų valstybių narių, interesus. Darbuotojai ir savarankiškai dirbantys asmenys, kurie atvyksta į Daniją ir kurie jau dalyvauja pensijų draudimo sistemose kitose valstybėse narėse, norėdami gauti tokias pačias mokesčių lengvatas kaip ir darbuotojai, kurie dalyvauja pensijų draudimo sistemose Danijoje, turi prisijungti prie naujos Danijoje įsisteigusios pensijų institucijos įkurtos pensijų draudimo sistemos.

Laisvas kapitalo judėjimas (EB sutarties 56 straipsnis)

Reikalavimas, kad tam, kad apdraustas asmuo galėtų gauti mokesčio lengvatą, pensijų institucija turi būti įsisteigusi Danijoje, neleidžia apdraustiems asmenims dalyvauti kitose valstybėse narėse įsisteigusios pensijų institucijų, sukurtose pensijų draudimo sistemose. Todėl Danijos nuostatos riboja laisvą kapitalo judėjimą mokant įmokas už pensijų draudimo sistemas ir gaunant iš jų išmokas.

Pagrindai dėl viršesnių viešųjų interesų

— Veiksminga mokesčių priežiūra

Poreikis užtikrinti veiksmingą mokesčių priežiūrą, kuriuo remiasi Danijos Vyriausybė, negali pateisinti Danijos nuostatų dėl mokesčių išskaitymo, kurios apriboja pirma minėtas laisves. Šios nuostatos prieštarauja proporcingumo principui, kadangi veiksminga mokesčių priežiūra ir mokesčių vengimo prevencija gali būti užtikrinama mažiau ribojančiomis priemonėmis nei Danijos teisės normos, pvz. reikalavimu, kad norėdami gauti mokesčių išskaitymo lengvatą, mokesčių mokėtojai turi pateikti pagrindžiančius dokumentus arba reikalavimu bendradarbiauti su kitų valstybių narių mokesčių institucijomis pagal 1977 m. gruodžio 19 d. Tarybos direktyvą Nr. 77/799/EEB ⁽¹⁾ dėl valstybių narių kompetentingų institucijų tarpusavio pagalbos tiesioginio apmokestinimo srityje.

— Mokesčių sistemos nuoseklumas

Teisingumo Teismo praktikoje yra pripažinta, kad norint užtikrinti mokesčių sistemos nuoseklumą reikia, kad valstybė narė leidžianti daryti mokesčių išskaitymus nuo įmokų, mokamų už kitoje valstybėje narėje esančias pensijų draudimo sistemas, turi turėti galimybę apmokestinti tokių pensijų draudimo sistemų išmokas.

Nuoseklumas turi būti užtikrinamas to individualaus mokesčių mokėtojo lygmenyje, o tarp mokesčių išskaitymų nuo įmokų už pensijų draudimo sistemas ir šių sistemų išmokų apmokestinimo turi būti glaudus ryšys.

Komisijos nuomone, įmokų ir išmokų atžvilgiu taikomas mokesčių simetriškumas vietos ir užsienio sistemose nėra pakankamas, kai vietos įmokų sistemoms leidžiama išskaityti mokesčius arba atleisti nuo mokesčių, o išmokos yra apmokestinamos, o užsienio sistemų atveju nesuteikiamas mokesčių išskaitymas ir neapmokestinamos išmokos.

Vietos pensijų institucijoje sukurtai pensijų draudimo sistemai taikomą mokesčių lengvatą, visų pirma, sudaro atleidimas nuo tokio dydžio mokesčio, kokia yra įmoka. Atleidimas nuo mokesčio daro vietos pensijų draudimo sistemas ypač patrauklias, net jeigu išmokos yra apmokestinamos vėliau. Tai, kad egzistuoja apmokestinimo „simetriškumas“, užsienio pensijų sistemoms negali atstoti prarastos mokesčių lengvatos.

Danija turi pripažinti, kad kitose valstybėse narėse įsisteigusios pensijų institucijų sukurtoms draudimo sistemoms turi būti taikomos tokios pačios mokesčių lengvatos kaip ir vietos pensijų draudimo sistemoms. Tik tais atvejais, kai Danija neturi teisės apmokestinti kitų pensijų draudimo sistemų išmokų, gali būti tinkama kelti klausimą dėl mokesčių sistemos nuoseklumo. Nepriklausomai nuo to, ar pensijų sistema yra įsteigta Danijoje ar kitoje valstybėje, Danija gali apmokestinti visas jų išmokas Danijoje gyvenantiems apdraustiems asmenims. Danija netenka šios teisės tik tuomet, kai apdraustas asmuo persikelia gyventi į kitą šalį.

Komisija taip pat teigia, kad Danijos mokesčių sistemos būtinas nuoseklumas nebuvo užtikrintas, kadangi Danija sudarė konvencijas su kitomis šalimis dėl dvigubo apmokestinimo vengimo, o tai reiškia, kad mokesčių sistemos nuoseklumas nėra užtikrinamas individualių mokesčių mokėtojų lygmenyje glaudaus ryšio tarp išskaitymo iš įmokų bei sistemos išmokų apmokestinimo pagalba.

OECD pavyzdį atitinkančios konvencijos dėl dvigubo apmokestinimo vengimo užtikrina, kad pensijų draudimo išmokos nebūtų vienu metu apmokestinamos šalyje, kurioje apdraustasis gyvena, ir šalyje, kurioje pensijų institucija yra įsisteigusi. Pagal šias konvencijas pensijų draudimo sistemų išmokos gali būti apmokestinamos tik šalyje, kurioje gyvena pensijas gaunantis asmuo. Šie susitarimai rodo, kad Danija atsisakė teisės apmokestinti Danijoje įsisteigusių pensijų institucijų išmokas. Taip yra nepriklausomai nuo to, ar įmokoms į pensijų draudimo sistemas taikomas mokesčių išskaitymas Danijoje. Kita vertus, Danija gali apmokestinti visas Danijoje gyvenantiems apdraustiems asmenims mokamas pensijų išmokas, net jeigu įmokos į sistemą buvo daromos vienoje kurioje nors valstybėje, konvencijos šalyje.

Kitos konvencijos dėl dvigubo apmokestinimo vengimo apima nuostatas, kurios leidžia apdraustiems asmenims daryti išskaitymus nuo įmokų į užsienio pensijų draudimo sistemas. Todėl iš tokios šalies į Daniją atvykstantys asmenys gali išlaikyti savo pensijų draudimo sistemą savo gyvenamojoje valstybėje ir Danijoje apmokestinamas pajamas sumažinti sistemoms sumokėtų įmokų dydžiu. Šiose konvencijose esančios nuostatos dėl išskaitymo rodo, kad Danijos teisės normos, neleidžiančios mokesčių išskaitymo nuo įmokų, į užsienio pensijų sistemas, joms prieštarauja.

(¹) OL L 336, p. 15.

Bundesfinanzhof (Vokietija) 2004 m. kovo 18 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti preliminarų nutarimą byloje Finanzamt Heidelberg prieš iSt internationale Sprach- und Studienreisen GmbH

(Byla C-200/04)

(2004/C 190/07)

Bundesfinanzhof (Vokietija) 2004 m. kovo 18 d. kreipėsi į Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekre-

toriatas gavo 2004 m. gegužės 5 d., priimti preliminarų nutarimą byloje Finanzamt Heidelberg prieš iSt internationale Sprach- und Studienreisen GmbH.

Bundesfinanzhof (Vokietija) prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šį klausimą:

Ar speciali Direktyvos 77/388/EEB (¹) norma, taikoma kelionių organizatoriams, taip pat galioja ir vadinamųjų „High School programų“ ir „College programų“, kurių metu nuo trijų iki dešimties mėnesių gyvenama užsienyje, organizatoriams, siūlantiesiems šias programas savo vardu ir pasitelkiantiems jų įgyvendinimui kitų mokesčių mokėtojų paslaugas?

(¹) OL L 145, p. 1.

Landgericht Frankfurt am Main (Vokietija) 2004 m. balandžio 28 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Gebrüder Stolle GmbH & Co.KG prieš Heidegold Geflügelpezialitäten GmbH

(Byla C-203/04)

(2004/C 190/08)

Landgericht Frankfurt am Main 2004 m. balandžio 28 d. nutartimi kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2004 m. gegužės 7 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje Gebrüder Stolle GmbH & Co.KG prieš Heidegold Geflügelpezialitäten GmbH.

Landgericht Frankfurt am Main prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šį klausimą:

Ar 1991 m. birželio 5 d. Reglamento (EEB) Nr. 1538/91 (prekybos paukštiena standartai) (¹) 10 straipsnio 1 dalį reikia interpretuoti taip, kad ženklavimo pagal Direktyvos 79/112/EEB 1 straipsnio 3 dalies a punktą atveju nuoroda „kontroliuotas auginimas“ yra nuoroda į ūkininkavimo būdą Reglamento (EEB) Nr. 1538/91 10 straipsnio 1 dalies prasme?

(¹) OL L 143, p. 11.